

കൃഷ്ണഗാഥ - വത്സന്യേയം
ചെറുശ്ശേരി

കൃഷ്ണഗാഥ - 4

മഹാകാവ്യം

ചെറുശ്ശേരി

താളിലക്കം

2020

പേര്: കൃഷ്ണഗാഥ - 4

ഭാഷ: Malayalam

വിഭാഗം: മഹാകാവ്യം

രചന: ചെറുശ്ശേരി

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വികിപീഡിയ.

കൃഷ്ണഗാഥ ചെറുശ്ലോക 4 - വത്സസ്തേയം

- 1 ഓമനപ്പെത്തൽതാനോരോരോ ലീലകൾ
- 2 തുമ കലർന്നങ്ങു കാട്ടിക്കാട്ടി
- 3 ആനായനാരിമാർമാനസംതന്നെയ
- 4 അകലമാക്കിനാൻ മെല്ലെ മെല്ലെ.
- 5 അച്ഛനെപ്പോലെയടുക്കുന്നെന്നിട്ടു
- 6 നൽച്ചേലകൊണ്ടങ്ങുടക്കും നന്നായ്
- 7 മാനിച്ചുനിന്നച്ഛൻ കമ്പിടുന്നേരത്ത
- 8 അനകളിക്കും മുതുകിലേറി,
- 9 തേവാരിക്കേണമിനച്ഛായെനിക്കു നീ
- 10 പൂവെല്ലാം കൊണ്ടെത്തായെന്നു ചൊല്ലും

- 11 അച്ഛനും താനുമായിച്ചുയിലങ്ങനെ
- 12 നിച്ചുലും നിന്നു പടകളിക്കും
- 13 "എൻ കണി കാണണന്നിങ്ങളിനെല്ലാതും"
- 14 എന്നങ്ങു ചൊല്ലീട്ടു വീടുതോറും
- 15 കോഴികൾ കൂകുമ്പോൾ കോഴകൾ കൂടാതെ
- 16 ഗോവിന്ദൻ പാടിക്കൊണ്ടങ്ങുചെല്ലും.
- 17 മാരി ചൊരിയുന്ന നേരത്തു കോടിയിൽ
- 18 നേരേ പോയ് നീരെല്ലാമേല്ലും മെയ്യിൽ
- 19 കൈയേപ്പിടിപ്പാനാരായേലും ചെല്ലുമ്പോൾ
- 20 "അയ്യോ!" എന്നിങ്ങനെ കൂട്ടം തിണ്ണം.

- 21 അതുടതമായുള്ള പാവകളുണ്ടോരോ
- 22 ശില്പികൾ കൊണ്ടക്കൊടുത്തപ്പൊഴും
- 23 വാഴപ്പഴങ്ങൾ താൻ തിന്നുന്ന നേരത്തു
- 24 വായിൽ കൊടുക്കുമ്പാവകൾക്കും;
- 25 "അമ്മിഞ്ഞി നൽകുമേ" യെന്നങ്ങു ചൊല്ലിക്കൊ
- 26 ണ്ടമ്മേടെ കൈയിൽ കൊടുക്കും പിന്നെ;
- 27 ചാലക്കിടന്നങ്ങുരങ്ങുന്ന നേരത്തു
- 28 ചാരത്തുതന്നെ കിടത്തിക്കൊള്ളും
- 29 നമ്പനികൊണ്ടു പടുത്ത നിലന്തന്നിൽ
- 30 ബിംബിതനായിട്ടു തന്നെക്കണ്ടാൽ

31 അഞ്ചിതമാകിയ പുഞ്ചിരിതുകിട്ടി
 32 ചെഞ്ചെമ്മേ പായും പിടിച്ചുകൊൾവാൻ.
 33 രത്നങ്ങളായുള്ള കമ്പങ്ങൾ തന്നിലു
 34 മാദ്യനായുള്ളൊരു തന്നെക്കണ്ടാൽ
 35 "ഉണ്ണിയെപ്പുണന്നേ"നെന്നിട്ടു കമ്പത്തെ
 36 ത്തിണ്ണം പിടിച്ചുങ്ങു പൂണ്ടുകൊള്ളും
 37 "കമ്പത്തിനുള്ളിലെക്കട്ടിക്കെന്നമ്മേ!
 38 യമ്മിഞ്ഞി നൽകേണ"മെന്നു ചൊല്ലും:
 39 വെണ്ണയും പാലും നൽവെല്ലവുമെല്ലാമേ
 40 ഉണ്ണിക്കു നല്ലേണമെന്നും പിന്നെ.

41 ഓടിക്കൊണ്ടാച്ചിമാരോരോരോ വേലയ്ക്കു
 42 പേടിച്ചു വീടരെപ്പോകുന്നേരം
 43 നെഞ്ചുകമെല്ലാമെ വഞ്ചനഞ്ചെയുന്ന
 44 പുഞ്ചിരി കിഞ്ചന തുകിത്തുകി
 45 ദൂരത്തുനിന്നവർ ഗേഹത്തിൽ ചെന്നവൻ
 46 ചാരത്തു മെല്ലവേ നിന്നുകൊള്ളും;
 47 ഓമനപ്പുഞ്ചിരി കാണുന്നനേരത്തു
 48 കാമിനിമാരാതും പോകവല്ലാർ
 49 തങ്ങൾ തുടങ്ങിന വേല മറന്നാടൻ
 50 മംഗലനാകിയ പൈതൽതന്നെ

51 പൂണ്ടുപൂണ്ടങ്ങനെ നിന്നുപോമെല്ലാതും
 52 വേണ്ടുവോന്നാകയുമുണ്ടു പാർത്താൽ
 53 ബാലികമാരായ നാരിമാരോരോരോ
 54 ലീലകൾ കണ്ടു മയങ്ങുന്നേരം
 55 പൂവില്ലുകൊണ്ടവർ മേനിയിൽ മെല്ലവേ
 56 പൂവില്ലവൻ ചെന്നു തൊട്ടു പോന്നാൻ
 57 എന്തപോലിന്നിവൻ യൗവനമാളുന്ന
 58 തെന്നൊരു ചിന്ത തുടങ്ങിതപ്പോൾ
 59 കണ്ണിനു നല്ലൊരു പീയൂഷമായിട്ടു
 60 കണ്ണൻതാനിങ്ങനെ മേവും കാലം

61 വൃദ്ധൻമാരായുള്ള ഗോപന്മാർതങ്ങളിൽ
 62 ഒത്തങ്ങു കൂടീട്ടു ചൊന്നാരപ്പോൾ:
 63 "വാട്ടംകളഞ്ഞു നാം കൂട്ടമായ് കൂടീട്ടു
 64 ഗോഷ്ടത്തിൻ കാരിയം ചിന്തിക്കേണം."
 65 നന്ദൻ തുടങ്ങിന ഗോപന്മാരെല്ലാരുടേ
 66 ഒന്നൊത്തുനിന്നു പറഞ്ഞാരപ്പോൾ:
 67 "വാസത്തിനിന്നിലും നന്നല്ല പാർക്കുമ്പോൾ
 68 ആപത്തെക്കാണുന്നു നാളിൽ നാളിൽ
 69 പുതനയെന്നൊരു ദൈരവി വന്നിട്ടു
 70 ചെയ്തതോയെല്ലാരുടേ കണ്ടുതല്ലോ.

71 കാറ്റുതാൻ മേല്ലെട്ടു നൂറ്റിക്കോലല്ലല്ലോ
 72 തൂറ്റിക്കളഞ്ഞതിപ്പെതൽതന്നെ.
 73 പാരമേൽ വീണൊരു പൈതലെയോർക്കുമ്പോൾ
 74 മാറുനൂതില്ലെന്നും കണ്ണുനീരോ.
 75 ചാട്ടുതാൻ വീണു തകർന്നൊരു നേരത്തു
 76 ചാകാതെകൊണ്ടുതോ നാമല്ലല്ലോ.
 77 നാരായണൻതൻറെ കാരുണ്യമില്ലായ്മിൽ
 78 ആരിന്നിപ്പെതലെക്കാപ്പോരയ്യോ!
 79 പാരിച്ചുനിന്നൊരു പാഴ്കരം വീഴുമ്പോൾ
 80 പൈതൽതന്മേനിയിൽ കൊണ്ടില്ലല്ലോ

81 നല്ലൊരു നേരത്തിപ്പെതൽ പിറന്നതെ
 82 നെല്ലാരുടേ ചൊന്നതു പൊയ്യല്ലൊട്ടും.
 83 എന്നുമേയിങ്ങനെ തമ്മെ വരായ്വതി
 84 നെന്തിനി നല്ലതെന്നോർക്കണം നാം."
 85 നന്ദനാനനന്തകൽനിന്നിങ്ങനെ
 86 തമ്മൊഴി തൂകിന നേരത്തപ്പോൾ
 87 ബന്ധുവായ് നിന്നൊരു ഗോപാലൻ ചൊല്ലിനാൻ
 88 ചിന്തിച്ചു നിന്നു സദുങ്ങനേരം:
 89 "കെല്ലാർന്നു നിന്നുള്ളൊരുല്ലാതമോരോന്നി
 90 ഞിപ്പാടെ വന്നതിൻ മുപ്പാടെ നാം.

- 91 വൃന്ദാവനന്തനിൽ നന്നായിപ്പുകേണ
- 92 മൊന്നിച്ചു നിന്നുടനീനതന്നെ”
- 93 എന്നങ്ങു ചൊന്നപ്പോൾ നിന്നോരു ഗോപന്മാർ
- 94 നന്നെന്നു ചൊല്ലിനാരെല്ലാരുമേ
- 95 ചാടല്ലൊ കൊണ്ടെന്നു ചാരത്തുടൻ പിന്നെ
- 96 ചാലെ മുറുക്കിച്ചമച്ചാരപ്പോൾ
- 97 നീടുറ്റു ബാലകന്മാരുമമ്മാതരും
- 98 ചാടിൽ കരേറീട്ടു പാഞ്ഞാർ ചെമ്മെ
- 99 കന്നും കിടാക്കളും കാലികളും തമ്മിൽ
- 100 ഒന്നിച്ചു കൂടി നടത്തംകൊണ്ടാർ.

- 101 ചാപംതുടങ്ങിയുള്ളായുമോരോന്നേ
- 102 ഗോപന്മാരെല്ലാരും കൈയിലാക്കി
- 103 സന്നദ്ധരായിട്ടു നിന്നുടനന്നേരം
- 104 മൂന്നിൽ നടന്നു തുടങ്ങിനാരേ.
- 105 നീടുറ്റു രോഹിണിതാനും യശോദയും
- 106 കേടുറ്റു ചാടിൽ കരേറിച്ചെമ്മെ
- 107 ഓലക്കമാണ്ടുള്ളു ബാലകന്മാരെയും
- 108 ചാലപ്പുണർന്നു വിളങ്ങി നിന്നാർ
- 109 ചൊല്ലെറ്റു നിന്നുള്ള രത്നങ്ങൾ പൂണ്ടുള്ളു
- 110 കല്ലുകവല്ലികളെന്നപോലെ.

- 111 ”ചാടങ്ങു ചാടുമ്പോൾ പേടിച്ചു നിന്നേതും
- 112 ചാപലം കാട്ടൊല്ലൊ പൈതങ്ങളെ”
- 113 പൈതങ്ങളോടു പറഞ്ഞുനിന്നിങ്ങനെ
- 114 പൈതങ്ങളേതുമറിഞ്ഞീലൊട്ടും
- 115 ഇങ്ങനെ പോയങ്ങു വൃന്ദാവനന്തനിൽ
- 116 ഭംഗിയിലെല്ലാരും ചെന്നു പുകാർ
- 117 പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്തുള്ളു മാനവന്മാരെല്ലാം
- 118 വിണ്ണിലേ ചെന്നങ്ങു പുകമ്പോലെ
- 119 ദീനന്മാരായുള്ളോരാനായന്മാരെല്ലാം
- 120 അനന്ദംപൂണ്ടങ്ങു പുകന്നേരം

- 121 സുന്ദരമായുള്ള മന്ദിരമോരോന്നേ
- 122 നന്നായി നിർമ്മിച്ചാരന്നതന്നെ.
- 123 നന്ദൻതുടങ്ങിന ഗോപന്മാരെല്ലാരുമും
- 124 മന്ദിരമോരോന്നിൽ ചെന്നു പൂക്കാർ
- 125 സൂര്യൻ തുടങ്ങിന നൽ ഗ്രഹമോരോരോ
- 126 രാശിയിൽ ചെന്നങ്ങു പൂകുംപോലെ.
- 127 കാർവർണ്ണൻ താൻ ചെന്നു വിളങ്ങിന നേരത്ത
- 128 കാനനമേറ്റം വിളങ്ങിനിന്നു
- 129 വാർതികൾ ചെന്നു വിളങ്ങിന നേരത്തു
- 130 കാർതങ്ങുമാകാശമെന്നപോലെ.

- 131 "അച്ഛാ,യെന്നിക്കൊരു നൽകഴലുതുവാൻ
- 132 ഇച്ഛയുണ്ടെ" നങ്ങു ചൊല്ലിപ്പിന്നെ
- 133 അച്ഛൻ കൊടുത്തൊരു നൽ കഴലുതിനി
- 134 നീച്ചയിൽ മേവിനാൻ മെല്ലെ മെല്ലെ.
- 135 പുഞ്ചിരി തുകിയും കൊഞ്ചൽ തുടങ്ങിയ
- 136 മഞ്ചാറുമാസം കഴിഞ്ഞ കാലം
- 137 കന്നുകൾ മേച്ചു തുടങ്ങിൻ മെല്ലവേ
- 138 നന്ദതന്ത്രജനം രാമനമായ്
- 139 ദൂരത്തു പോകാതെ ചാരത്തു നിന്നിട്ടു
- 140 നേരൊത്ത പിള്ളരുമായിച്ചെമ്മേ.

- 141 വത്സങ്ങളോടു കലർന്നുടൻ കൊല്ലുവാൻ
- 142 വത്സനായ് വന്നൊരു ദാനവനെ
- 143 മത്സരമാണ്ടങ്ങു മൃത്യുപുരന്തനിൽ
- 144 ഉത്സവമാക്കിനാനുക്കുകൊണ്ടേ.
- 145 കള്ളനായുള്ളൊരു മറ്റൊരു ദാനവൻ
- 146 പുളളായി വന്നിട്ടു നിന്നനേരം
- 147 തള്ളിയെഴുന്നൊരു കോപം കൊണ്ടങ്ങവൻ
- 148 തള്ളയ്ക്കു കണ്ണനിർ നല്ലിനാത്താൻ.
- 149 ഉഗ്രങ്ങളായുള്ള വ്യഗ്രങ്ങൾ തീർത്തു ത
- 150 നഗ്രജനോടു കലർന്നു ചെമ്മേ

- 151 ചാരത്തു നിന്നുടൻ കന്നുകൾ മേയ്യാനായ്
- 152 ദൂരത്തു പോകത്തുടങ്ങി മെല്ലേ.
- 153 ആച്ചിമാരെല്ലാരും കാഴ്ചയായ് നൽകിന
- 154 പാച്ചോറുതന്നെയുമുണ്ടു പിന്നെ
- 155 ചേർച്ച തുടർന്നുള്ള പിള്ളരുമായിട്ടു
- 156 പാച്ചൽ തുടങ്ങിനാൻ കന്നിൻ പിമ്പെ
- 157 കന്നുമേച്ചിങ്ങനെ നിന്നു വിളങ്ങിന
- 158 നന്ദതന്മുജന്മാനെന്നൊരുനാൾ
- 159 കാന്നനം തന്നിലേ പോയിട്ടു വേണമേ
- 160 ഭോജനമിന്നെനിക്കെന്നെ നണ്ണി

- 161 കാലത്തുണർന്നുടൻ ബാലകന്മാരെയും
- 162 മേളത്തിൽനിന്നു വിളിച്ചുണർത്തി
- 163 "കാന്നനംതന്നിൽ ചെന്നാനന്ദമായ് നിന്നു
- 164 വേണമിന്നുണെ"ല്ലാമെന്നു ചൊല്ലി
- 165 താനങ്ങു തന്നുടെ കന്നുകൾ പിന്നാലെ
- 166 കാന്നനം നോക്കി നടന്നാൻ പിന്നെ.
- 167 എന്നതു കേട്ടൊരു ചങ്ങാതിമാരെല്ലാ
- 168 മങ്ങനെ വേണന്നുതെന്നു ചൊല്ലി
- 169 ഭോജനത്തിനുള്ള സാധനമോരോരോ
- 170 ഭോജനത്തന്നിലങ്ങാക്കിക്കൊണ്ടു്

- 171 തന്നുടെ തന്നുടെ കന്നം തെളിച്ചതിൻ
- 172 പിന്നലെ തങ്ങളും മെല്ലെ മെല്ലെ
- 173 ചെന്നങ്ങു കണ്ണൻറെ കന്നിനോടെല്ലാരും
- 174 ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിനാർ തങ്ങൾകന്നം
- 175 ബാലകന്മാർക്കുള്ള ലീലകളെക്കൊണ്ടു
- 176 ചാലക്കളിച്ചു നടന്നാർ പിന്നെ
- 177 കേകികൾ കൂകമ്പോൾ കൂകത്തുടങ്ങിനാർ
- 178 കോകിലം പാടുമ്പോൾ പാടുകയും
- 179 പക്ഷികൾ പാറുമ്പോൾ ഛായ പിടിപ്പാനാ
- 180 യാക്കുമേയെല്ലാരുമോടിയോടി;

181 അന്നങ്ങൾപോലെ നടന്നതിൻ പിന്നാലെ
 182 അന്നലെപ്പോലെ കരഞ്ഞു പിന്നെ
 183 തൻ നിഴൽതന്നോടും മാറ്റൊലിതന്നോടും
 184 നിന്നു കളിക്കയും പേശുകയും;
 185 വാനരം പാഞ്ഞു മരങ്ങളിലേറുമ്പോൾ
 186 വാലേപ്പിടിച്ചു വലിച്ചു പിന്നെ
 187 പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്തുള്ള പൈതങ്ങളിങ്ങനെ
 188 കണ്ണനുമായികളിക്കുന്നേരം
 189 കംസന്റെ ചൊല്ലാലെ വന്നൊരു ദാനവൻ
 190 ഹംസങ്ങൾ ചാരത്തു കാകൻപോലെ.

191 ക്ഷേപം നിറഞ്ഞൊരു വ്യാളമായന്നേരം
 192 നീളത്തിൽ മെല്ലെക്കിടന്നുകൊണ്ടാൻ
 193 ആയർകുമാരന്മാർ പായുന്നതിൻ നേരേ
 194 വായും പിളർന്നു വഴിക്കുതന്നെ
 195 ചേണാർന്നു നിന്നൊരു പാതാളമേയെന്നു
 196 കാണുന്നോരെല്ലാർക്കും തോന്നുംവണ്ണം.
 197 ലീലകളോരോന്നേ ചാലത്തിരഞ്ഞുള്ള
 198 ബാലകന്മാരതു കണ്ടന്നേരം
 199 പാതാളമേയെന്നു നിർണ്ണയിച്ചെല്ലാതും
 200 പാഞ്ഞവൻ വായിലേ ചെന്നു പുകാർ.

201 ആകാശംതന്നിലേ നിന്നുള്ള ദേവകൾ
 202 ആകലന്മാരായിച്ചൊന്നാരപ്പോൾ:
 203 "കൈതവം പൂണ്ടൊരു ദൈതേയൻതാനെന്നി
 204 പ്പെതങ്ങളാരുമറിഞ്ഞതില്ലെ
 205 കംസന്നു നല്ലൊരു കാലമായ് വന്നതേ
 206 സംശയമില്ലേതും ചൊല്ലാം ചെമ്മേ
 207 മായയെന്നുള്ളതു നിർണ്ണയിച്ചല്ലല്ലീ
 208 മാധവനെങ്ങോ പോയ് നിന്നുകൊണ്ടു."
 209 വിണ്ണവരിങ്ങനെ ചൊന്നൊരു നേരത്തു
 210 കണ്ണനും ചെന്നങ്ങു മെല്ലെ മെല്ലെ

211 പുകത്തുടങ്ങിനാൻ ദാനവൻവായിലെ
 212 മേഘത്തിനുള്ളിൽ നൽ തിങ്കൾപോലെ.
 213 കണ്ണനം ചെന്നവൻ വായിലേ പുകമ്പോൾ
 214 വിണ്ണവർ തിണ്ണം മെരിണ്ടു നിന്നു
 215 "അയ്യോ!" എന്തിങ്ങനെ പിന്നെയും ചൊല്ലീട്ടു
 216 കൈയും തിരുമ്മിയുഴന്നാർ ചെമ്മേ.
 217 ബാലകന്യാരെല്ലാം വായിലേ വന്നപ്പോൾ
 218 ദാനവന്തന്നിലെ നണ്ണിനാന്താൻ:
 219 "ഇന്നു ഞാൻ കണ്ടൊരു നൽക്കണിതന്നയേ
 220 യെന്നുമേയിന്നമകപ്പെടേണം.

221 ആയർകുമാരന്മാരോടുംകൂടെനൂടെ
 222 വായിലേ വന്നിറവൻ പുകാനല്ലൊ.
 223 ആരെല്ലാമിന്നിറവൻതന്നെയങ്ങേശ്ശുവാൻ
 224 ആരാഞ്ഞു നീല്ലാതെയുള്ളോരിപ്പോൾ
 225 പുതനമുന്വായി വന്നുള്ളൊരെല്ലാരും
 226 ചേതന കൈവിട്ടു പോയാരത്രെ.
 227 എനോളം ധന്യരില്ലാരുമിന്നോർക്കുമ്പോൾ
 228 എൻ വായിലല്ലോതാൻ വന്നു പുകും
 229 സ്വാമിക്കു വേണന്നോരാരുമില്ലെന്നോളം
 230 പാർമേലെന്നുള്ളതോ വന്നുകൂടി.

231 ഞാനിന്നിക്കാര്യത്തേ സാധിച്ചു ചെല്ലുമ്പോൾ
 232 മാനിച്ചുചൊന്നതു നല്ലം നാഥൻ
 233 എന്തോന്നു നിനുള്ളിൽ വേണന്നതെന്നുമ്പോൾ
 234 എന്തോന്നു ഞാൻ മുന്വേ ചൊല്ലിക്കൊൾവൂ?
 235 ആനത്തുടങ്ങിന വാഹനമോരോന്നേ
 236 വേണന്നതില്ലേതും പാർത്തു കണ്ടാൽ
 237 ശോഭനമായങ്ങു ശോഭിച്ചു നിനുള്ളൊ
 238 രാഭരണങ്ങളെനിക്കുണ്ടല്ലോ
 239 നാടങ്ങു വേണമെന്നിക്കെന്നു ചൊല്ലിനാൽ
 240 നാശമേയുള്ളതേ നാളിൽ നാളിൽ.

241 ആയന്മാരെല്ലാർക്കും നായകനായ് നിന്നാൽ
 242 പേയില്ലയെന്നുമേയെന്നു തോന്നും.
 243 പാൽ വെണ്ണയുണ്ടു സുഖിച്ചുകൊള്ളാമല്ലോ
 244 പാർക്കുന്നനേരമിതെന്നേ നല്ലൂ
 245 എൻ വായിലായുള്ള കന്നുകിടാക്കളെ
 246 കൊല്ലാതെകൊണ്ടാകിൽ നന്നായിതും
 247 എന്നതിന്നേതുമുപായമില്ലാർക്കുമ്പോൾ
 248 കന്നുകളിന്നും മറ്റുണ്ടല്ലോ താൻ
 249 ഇന്നിവൻതന്നെ ഞാൻ തിന്നാതെയിങ്ങനെ
 250 കൊന്നുകൊണ്ടെന്നുടെ നാമരൂമ്പിൽ

251 പ്രാദൃതമായിട്ടു വച്ചു കൊടുക്കിലെൻ
 252 പ്രാഭവമേറ്റുവുമുണ്ടായിതും
 253 കൂടെപ്പിറന്നൊരു പുതനതന്നെയും
 254 കൂടെപ്പിറന്ന ബകന്തന്നെയും
 255 കൊന്നതിന്നോർക്കുമ്പോഴിന്നിവന്തന്നെ ഞാൻ
 256 തിന്നു മുടിക്കിലേ കോപം തീരൂ.”
 257 ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു തന്നിലങ്ങേറ്റവും
 258 പൊങ്ങുന്ന കോപത്തെപ്പൂണ്ടു ചെമ്മെ
 259 വായങ്ങു നേരേ മുറുക്കിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ
 260 ആയർകുമാരകൻ മെല്ലെ മെല്ലെ

261 കണ്ടങ്ങിരിക്കവേ പൊങ്ങിത്തുടങ്ങിനാൻ
 262 പണ്ടു താൻ വാമനനെന്നപോലെ.
 263 എന്നതു കണ്ടൊരു ദാനവനന്നേരം
 264 നന്ദതന്തുജനോടൊന്നു ചൊന്നാൻ:
 265 ”മായ നീയിങ്ങനെയാവോളം കാട്ടിനാൽ
 266 പോയിടാമെന്നു നിനയ്ക്കു വേണ്ടാ.
 267 മായകൊണ്ടീയെന്നെ വെല്ലുവോരില്ലാതും
 268 പേയെല്ലാമേതുമേ കാട്ടു വോണ്ടാ.
 269 എന്നുടെ ജീവനമിങ്ങനെയുള്ള നാൾ
 270 എന്നുമേ നിന്നെയയയ്ക്കയില്ലേ.

271 മൂന്നനീയെങ്ങെക്കൊന്നു നശിപ്പിച്ചു
 272 തിന്നു നിനക്കുമകപ്പെട്ടതേ.
 273 എൻ വായിൽനിന്നു നീ ചാകയെന്നുള്ളൊരു
 274 നിൻ പാപമോർക്കിലിന്നാർക്കൊഴിക്കാം.”
 275 പാപനായുള്ളൊരു ദാനവനിങ്ങനെ
 276 കോപനനായിപ്പറഞ്ഞ നേരം
 277 ശ്യാസങ്ങളെല്ലാമടങ്ങിത്തുടങ്ങിതേ
 278 കാസങ്ങളും പോന്നു വന്നുതപ്പോൾ
 279 വാകൊണ്ടു മിണ്ടുവാൻ വല്ലാതെയായപ്പോൾ
 280 വാൽകൊണ്ടു തല്ലിനാൻ ഭൂതലത്തിൽ.

281 കണ്ണനിലായിതു കോപിച്ചു മാനസം
 282 കണ്ണിണ പാരം വിരിഞ്ഞു നിന്നു;
 283 ആർത്തങ്ങളായിട്ടു പ്രാണങ്ങൾ വീങ്ങുമ്പോൾ
 284 മൂർദ്ധാവു പെട്ടെന്നു പൊട്ടിച്ചെമ്മെ
 285 കണ്ടൊരു വാതിൽ പുറപ്പെട്ടു ജീവനും
 286 മണ്ടിനടന്നു പുറത്തങ്ങായി.
 287 ആകാശം തന്നിലേ കാണായിതന്നേരം
 288 നാകികൾക്കെല്ലാർക്കും ദീപം പോലെ.
 289 കണ്ണൻതാനന്നേരം പീയൂഷമാണ്ടൊരു
 290 കണ്ണിണകൊണ്ടു കുളിർക്ക നോക്കി.

291 ആലസ്യം തീർത്ത തൻ ബാലകന്മാരുമ
 292 കാകലിക്കിടാക്കളുമായിച്ചെമ്മെ
 293 വ്യാളത്തിൻ വായിൽനിന്നോടിപ്പുറപ്പെട്ടു
 294 മേളത്തിൽ നിന്നു വിളങ്ങിക്കൊണ്ടാൻ
 295 ആകാശം തന്നിലേ കാണായിനിന്നൊരു
 296 നീകാശമന്നേരം താണവന്നു
 297 കണ്ണനോടൊന്നിച്ചു നന്നായി വന്നതേ
 298 വിണ്ണവരെല്ലാരും കണ്ടിരിക്കെ
 299 എന്നതു കണ്ടൊരു വിണ്ണവരെല്ലാരും
 300 നന്ദനംതന്നിലേപ്പുകുക്കളെല്ലാം

301 നാരായണൻമെയ്യിൽ പാരാതെ തൂകിനാർ,
 302 പാരം മുഴങ്ങിച്ചാർ ഭേരികളും.
 303 ആമ്നായമോതിച്ചു നിന്നൊരു നാന്മുഖൻ
 304 മേന്മേലെ ഭേരിയെക്കെട്ടേനേരം
 305 എന്തെന്നു ചിന്തിച്ചു തന്നിലേ നണ്ണിനാൻ
 306 നന്ദതന്മുഖന്റെ ലീലയെന്നേ.
 307 ഓത്തു മുടിഞ്ഞതു പാർക്കരുതാഞ്ഞുത
 308 നാസ്ഥാനംതന്നിൽനിന്നോടി വന്നാൻ;
 309 വാനവരെല്ലാരും ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
 310 ആനന്ദലീലനായ് നിന്നു ചൊന്നാൻ:

311 "ഇന്നിതു കണ്ടിട്ടു വിസ്മയിച്ചിടേണ്ട
 312 വൃന്ദാരകന്മാരേ കേൾപ്പിൻ നിങ്ങൾ
 313 നന്ദകുമാരനായ് നിന്നോരിവന്തന്റെ
 314 നല്ലൊരു പൂമേനിയെന്നപോലെ
 315 പൊന്നുകൊണ്ടാകിലും മണ്ണുകൊണ്ടാകിലും
 316 നന്നായി നിർമ്മിച്ച മെയ്യുണ്ടല്ലോ
 317 എന്നതുതന്നെയുമുള്ളിലേ നണ്ണിനാ
 318 ലന്നേ വരുത്താമേ മുക്തിതന്നെ.
 319 ഇന്നിവൻതാനല്ലോ ദാനവനുള്ളിലേ
 320 നിന്നു വിളങ്ങിനതെതു പിന്നെ."

321 വാരിജസംഭവനിങ്ങളനെ ചൊന്നതു
 322 വാനവരെല്ലാരും കേൾക്കുന്നേരം
 323 വാരിജലോചനൻ കാളിന്ദിതനുടെ
 324 തീരത്തു ചെന്നുടൻ ചൊന്നാനപ്പോൾ:
 325 "ചങ്ങാതിമാരെയെൻ ചാരത്തു പോരുവിൻ
 326 ചന്തത്തിലുണ്ണേണം നാമെല്ലാരും
 327 ഇന്നിലും കൈവിട്ടുപോകിലിന്നാമെല്ലാം
 328 നന്നായിട്ടെങ്ങുമേ വന്നുകൂടാ.
 329 നല്ലൊരു പല്ലുള്ള ഭൂതലംതന്നിലേ
 330 നന്നായി മേയട്ടെ കന്നുകൂടും."

- 331 എന്നതു കേട്ടൊരു ചങ്ങാതിമാരെല്ലാം
- 332 കന്നെല്ലാമൊന്നിച്ചു കൂട്ടിച്ചെമ്മേ
- 333 തണ്ണീരും നല്ലി നൽപ്പുല്ലുള്ള ഭൂതലം
- 334 തന്നിലങ്ങാക്കിനാർ മേച്ചൽപ്പുവാൻ.
- 335 വാരെഴും തങ്ങളും നാരായണൻചൂഴും
- 336 പാരാതെ ചെന്നങ്ങിരുന്നാർ പിന്നെ
- 337 വാരിജംതന്നുടെ കർണ്ണികതൻ ചൂഴും
- 338 നേരേ വിളങ്ങും ദളങ്ങൾപോലെ
- 339 പാച്ചോറുതന്നെയുമെല്ലാരുമോരോരോ
- 340 പാത്രങ്ങൾതന്നിലുമാക്കിപ്പിന്നെ

- 341 തന്നുടെ തന്നുടെ കായ്കനിയോരോന്നേ
- 342 മുന്നിലെടുത്തങ്ങു വച്ചുകൊണ്ടാർ
- 343 കാർമുകിൽവർണ്ണനും ഭോജനംപെണ്ണുവാൻ
- 344 കാമിച്ചുനിന്നു മുതിർന്നാനപ്പോൾ.
- 345 നാടിക്കലാമ്മാറു കോലക്കഴൽതന്നെ
- 346 ചൂരക്കോൽക്കൊമ്പെല്ലാം കൈയുടെ കീഴ്;
- 347 പാച്ചോറുതന്നെയുരുട്ടിച്ചുമച്ചുതൻ
- 348 പാണിതലംതന്നിലാക്കിക്കൊണ്ടു
- 349 ഉണ്ണിവിരൽകൾതന്നുള്ളിലങ്ങാക്കിനാ
- 350 നൃണിനു വേണന്ന കായ്കളെല്ലാം

- 351 ബാലകന്മാരുടെ ലീലകളോരോന്നേ
- 352 ചാലപ്പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു തമ്മിൽ
- 353 ചോറങ്ങു വായിലിടുന്നോരുനേരത്തു
- 354 പാരം ചിരിപ്പിച്ചു പൈതങ്ങളെ
- 355 കാർമുകിൽ വർണ്ണൻതാനാമോദംപൂണ്ടു നൽ
- 356 കാനനത്തന്നിൽനിന്നുണ്ണുന്നേരം
- 357 ആകാശംതന്നിലേ വാനവരെല്ലാരും
- 358 ആമോദംപൂണ്ടങ്ങു നോക്കിനിന്നാർ,
- 359 വൃന്ദാരകന്മാർക്കു സുന്ദരമായൊരു
- 360 വൃന്ദാവനത്തന്നിൽ വന്നുനിന്ന്

361 നന്ദകുമാരൻറെ ലീലകൾ കാണുകയാൽ
 362 നന്ദനലീലയും വേണ്ടിലപ്പോൾ.
 363 നാളികജന്മാവു നാരായണൻതൻറെ
 364 കേളികൾ പിന്നെയും കാണമതിനായ്
 365 കസ്തിതമായൊന്നു വഞ്ചനമെങ്കിലും
 366 വസ്തുക്കളെല്ലാമൊളിച്ചുവെച്ചാൻ
 367 ബാലകന്മാരെല്ലാമുണ്ണുന്ന നേരത്തു
 368 കാലിക്കിടാങ്ങളെക്കാണാത്തപ്പോൾ
 369 പേടിപ്പുണ്ടെല്ലാതും തേടുവാനായിട്ടു
 370 ഞോടിത്തുടങ്ങുവാനോങ്ങുന്നേരം,

371 നീടുറ്റു ബാലകന്മാരോടു ചൊല്ലിനാൻ
 372 കേടു കേൾവൻ പേടിപോവാൻ:
 373 ഊണിന്നു വൈകല്യമേതുമേയാക്കൊല്ല
 374 വേണുന്നതിന്നിന്നു ഞാനുണ്ടല്ലോ
 375 കാട്ടിലകംപുക്കു കന്നുകിടാക്കളെ
 376 കൂട്ടമേ ഞാനോ മടക്കിക്കൊൾവൻ.”
 377 കൊണ്ടൽനേർവർണ്ണൻതാനിങ്ങനെ ചൊന്നാടൻ
 378 പിണ്ടവും കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട്
 379 മണ്ടിനാൻ കാനനമണ്ടലംതന്നിലേ
 380 തെണ്ടുവാൻ കന്നെല്ലാമിണ്ടൽ നീക്കി.

381 ഭദ്രനായുളേളാരു നാമ്പുഖനന്നേരം
 382 ഛിദ്രമിയന്നാടൻ പോന്നവന്നാൻ
 383 ആയർകുമാരകന്മാരെയും തന്നുടെ
 384 മായയെക്കൊണ്ടു മറച്ചുവെച്ചാൻ.
 385 നീലവലാഹകനേർനിറമാണ്ടുളേളാൻ
 386 നീളെ നടന്നാനക്കാടുതോറും.
 387 കന്നുകളൊന്നുമേ കാണാത്തു പിന്നെയും
 388 വന്നാടൻ നോക്കുമ്പോഴിങ്ങുതന്നെ
 389 ബാലകന്മാരെയും കണ്ടുതോയില്ലല്ലോ
 390 ”കാലിക്കിടാക്കളെ കാണാഞ്ഞിട്ട്

391 ആരാഞ്ഞുപോയോരേ"യെന്നങ്ങു നണ്ണിട്ടു
 392 പാരം വിളിച്ചു നടന്നാനെങ്ങും.
 393 എന്നിട്ടുമെങ്ങുമേ കാണാഞ്ഞു തന്നിലേ
 394 എന്തിതെന്നിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുടൻ
 395 ഉള്ളിലെക്കൊണ്ടു നോക്കിനാനനേരം
 396 ഉള്ളോരുവണ്ണമേ കാണായപ്പോൾ
 397 പുഞ്ചിരി തൂകിനാൻ നമ്പുചന്തനുടെ
 398 വഞ്ചനലീലയെക്കണ്ടു പിന്നെ.
 399 "വഞ്ചിതമായതു വഞ്ചനം ചെയ്തിലോ
 400 വഞ്ചകനാമല്ലൊ ഞാനുഞ്ചെമ്മെ"

401 നെഞ്ചകംതന്നിലേയിങ്ങനെ നണ്ണിനി
 402 നഞ്ചനവർണ്ണനാനെന്നനേരം
 403 അമ്മമാർക്കെല്ലാർക്കും മക്കളെക്കണ്ടിട്ടു
 404 സമോദമുള്ളിലങ്ങുണ്ടാവാനായ്
 405 കാലിക്കിടാങ്ങളെ താനങ്ങു നിർമ്മിച്ചാൻ;
 406 ബാലകന്മാരെയുമുവണ്ണമേ.
 407 കാലിക്കിടാങ്ങളും പാലകന്മാരായ
 408 ബാലകന്മാരുമായ് കാലത്തേതാൻ
 409 അമ്പാടിതന്നിലകത്തങ്ങു പുകമ്പോൾ
 410 അമ്മമാരെല്ലാരും തരക്കളേ

411 മാനിച്ചെടുത്തുതൻ നമ്പു നല്ലിനാർ;
 412 ധേനുക്കളും പിന്നെയുവണ്ണമേ.
 413 സംശയമുണ്ടായീലാർക്കുമേ പാർക്കുമ്പോൾ
 414 കൗശലമുള്ളവനല്ലോയിവൻ
 415 വത്സങ്ങളായുള്ള തന്നെയുമിങ്ങനെ
 416 വത്സന്മാരായുള്ള തന്നെക്കൊണ്ടേ
 417 പാലിച്ചുനിന്നു വനത്തിലുമങ്ങുമായ്
 418 കാലമങ്ങോരാണ്ടു ചെന്നതായി.
 419 ആഞ്ചിതരണ്ടോരു നമ്പുചന്തനേരം
 420 കാണാനായ് വന്നാനക്കാനനത്തിൽ.

- 421 കാലിക്കിടാക്കളും ബാലകന്മാരുമായ്
- 422 ചാല വിളങ്ങുന്നോൻ മുനെപ്പോലേ
- 423 തന്നുടെ മായയാൽ വഞ്ചിതരായോരേ
- 424 അന്നിലംതന്നിലും നിന്നു കണ്ടാൻ.
- 425 പട്ടാങ്ങായുള്ളവരേവരെന്നിങ്ങനെ
- 426 ഒട്ടുപോൽ ചിന്തിച്ചു വട്ടം പോന്നാൻ.
- 427 ആയർകുലത്തിനു നായകനായോൻതൻ
- 428 മായയെ നോക്കിനിന്നെന്നനേരം
- 429 വില്ലിനെ വെല്ലുന്ന നല്ലൊരു ചില്ലിതൻ
- 430 തെല്ലൊന്നു മെല്ലെയിളക്കിനാൻ താൻ

- 431 എന്നതു കണ്ടൊരു മായതാനെന്നപ്പോൾ
- 432 തന്നുടെ ലീലയെക്കാട്ടുന്നേരം
- 433 ബാലകന്മാരുമക്കാലിക്കിടാങ്ങളും
- 434 നീലത്തെ വെന്ന നിറം ധരിച്ചു.
- 435 എന്തിതെന്നിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു നായുഖൻ
- 436 അന്ധതപ്പുണ്ടു നോക്കുന്നേരം
- 437 നന്നാലു ബാഹുക്കളായിട്ടു കാണായി
- 438 നിന്നൊരു ബാലകന്മാരെയെല്ലാം
- 439 ശംഖു തുടങ്ങിയുള്ളൊരുധമോരോന്നേ
- 440 തങ്കരംതോറും ധരിച്ചു നന്നായ്

- 441 ശ്രീഭ്രമിമാരായി മേവുന്ന ദേവിമാർ
- 442 ശോഭകലർന്നുണ്ടു രണ്ടുപാടും
- 443 മഞ്ഞൾ പിഴിഞ്ഞൊരു കൂറ ധരിച്ചുണ്ടു;
- 444 ശിഞ്ജിതമായുള്ളു നൂപുരവും
- 445 അംഗദം കങ്കണം കാഞ്ചി തുടങ്ങിന
- 446 മംഗലഭൂഷണമുണ്ടു മയ്യിൽ:
- 447 കന്നുകിടാക്കളുമവുണ്ണയോയി
- 448 തൊന്നൊന്നേ നായുഖൻ നോക്കുന്നേരം.
- 449 കാനനംതന്നിലെ ദാരുക്കളോരോന്നേ
- 450 കാണായിതന്നേരമവുണ്ണമേ.

451 കണ്ണനായ് നിന്നതങ്ങാരെന്നു ചിന്തിച്ചു
 452 തിണ്ണമുഴന്നങ്ങു നോക്കുന്നേരം
 453 വിണ്ണവരല്ലൊരും നിന്നതു കാണായി
 454 കണ്ണന്റെ കീർത്തിയെപ്പാടിപ്പാടി.
 455 ആഴികളേഴുമേ കാണായിതന്നേരം
 456 ഏഴുരണ്ടായുള്ള ലോകങ്ങളും
 457 പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്തുള്ള ധന്യരെക്കാണായി
 458 വിണ്ണിലേ നിന്നു കളിക്കുന്നതും
 459 പാപങ്ങൾ ചെയ്തോരത്തൊപത്തിൽ കാണായി
 460 പാഥോജസംഭവനെന്നനേരം.

461 ധന്യമായുള്ളൊരു തന്നുടെ ലോകവും
 462 തന്നെയും കാണായി മൂന്നെപ്പൊലെ
 463 കണ്ടൊരുനേരത്തു തങ്ങളിലിങ്ങനെ
 464 മിണ്ടുവാനേതുമേ വല്ലിലപ്പോൾ
 465 സത്യമായുള്ളൊരു ഞാനായതേവനെ
 466 നിത്തരം ചിന്തിച്ചുനിന്നുഴന്നാൻ.
 467 ക്ഷീരാംബുരാശിയിൽ നേരേ വിളങ്ങുന്ന
 468 നാരായണൻതന്നെക്കാണായപ്പോൾ.
 469 അന്നവൻതന്നുടെ നാദിസരോജത്തിൽ
 470 നിന്നൊരു തന്നെയും കണ്ടാൻ പിന്നെ.

471 "നീയാരെ"ന്നിങ്ങനെ ചോദിച്ചാനനേരം
 472 "മായവ"നായുള്ള നാനുഖൻതാൻ
 473 "സ്രഷ്ടാവു ഞാനെ"ന്നു ചൊല്ലിനാനനേരം
 474 പട്ടാങ്ങായ് നിന്നുള്ള നാനുഖനും
 475 സ്രഷ്ടാവെന്നിങ്ങനെ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
 476 സ്രഷ്ടനായ് നിന്നവൻ ചൊന്നാൻ പിന്നെ:
 477 "സ്രഷ്ടാവായ് നിന്നതു ഞാനല്ലോ നീയല്ല
 478 പൊട്ടാ നീ "ഞാനെ"ന്നു ചൊന്നതെന്തേ?"
 479 തങ്ങളിലിങ്ങനെ പേശ്രുന്നനേരത്തു
 480 തിങ്ങിന കോപമിയന്നു മുന്നിൽ.

481 കൈടൻ വന്നു കയർത്തതു കാണായി
 482 പേടിപ്പുണ്ടെന്നപ്പോളോടിനാൻ താൻ
 483 കൈയും തിരുമ്മിത്തിരുമ്മി വിറച്ചുനി
 484 "നയ്യോ!" എന്നിങ്ങനെ ചൊല്ലിച്ചൊല്ലി.
 485 കൈടൻതാനുമന്നാവുവൻപിന്നാലെ
 486 ഓടിത്തുടങ്ങിനാൻ പിന്നെപ്പിന്നെ.
 487 കൂരിട്ടട്ടായൊരു മന്ദിരംതന്നിലായ്
 488 ആരുമൊരുത്തരും കൂടാതെതാൻ
 489 വാതിലും കാണാതെ പാരമുഴന്നൊരു
 490 ബാലകൻ ചെയ്യുന്ന വേലയെല്ലാം

491 കാട്ടിനാൻ നിന്നൊരു നായുഖനന്നേരം
 492 ഗോഷ്ടിയെന്നെല്ലാതും ചൊല്ലുന്നതും
 493 നായുഖൻതന്നുടെ ദിനത്തെക്കണ്ടപ്പോൾ
 494 ആമ്നായമന്ദിരനായവൻതാൻ
 495 മാനമെഴുന്നതു പോയിതായെന്നിട്ടു
 496 മായയേ മെല്ലെ മറച്ചുവച്ചാൻ.
 497 ദുസ്ഥനായുള്ളൊരു നായുഖനെന്നപ്പോൾ
 498 സ്വസ്ഥനായ് നിന്നുടനൊന്നു വീർത്താൻ,
 499 ഗർഭത്തിൽനിന്നു പുറത്തു പുറപ്പെട്ടൊ
 500 രർഭദൻതാൻ നിന്നു വീർക്കുംപോലെ.

501 ഭീതി തഴച്ചുനിന്നാശകളോരോന്നേ
 502 ആതുരനായിട്ടു നോക്കുന്നേരം
 503 സുന്ദരനായൊരു നന്ദകുമാരനെ
 504 വൃന്ദാവനംതന്നിൽനിന്നു കണ്ടാൻ
 505 മേഘങ്ങൾ പോയാലങ്ങാകാശം തന്നിലേ
 506 മേവുന്ന തിങ്കളേയെന്നപോലെ.
 507 ചെമ്മേയണഞ്ഞുതുടങ്ങിനാനന്നേരം
 508 അമ്മയെക്കണ്ടുള്ള മക്കൾപോലെ.
 509 കൈകളെക്കുന്ദിച്ചു ഭൂതലംതന്നിലേ
 510 കൈതവം കൈവിട്ടു വീണാൻ പിന്നെ.

511 മുർദ്ധാവു നാലുമ്പാദങ്ങൾ രണ്ടിലും
 512 ചേർത്തുനിന്നിടനാനൊടുനേരം
 513 പാംസുകങ്ങളിട്ടു ധൂസരമായുള്ള
 514 പാദങ്ങൾ രണ്ടുമങ്ങാദരവായ്
 515 ആനന്ദലോചനവാരികൊണ്ടനേരം
 516 ക്ഷാളനം ചെയ്യാനെ മെല്ലെ മെല്ലെ
 517 മെല്ലെന്നെഴുന്നീറ്റു കണ്ണും തിരുമ്മീട്ടു
 518 വല്ലഭീവല്ലഭൻ മുന്നിൽതന്നെ
 519 കോശ്മയീർകൊണ്ടുനാനന്ദതനുടെ
 520 കോമരമായിട്ടു നിന്നു പിന്നെ.

521 ഗൽഗദയായൊരു ഗീരുകൊണ്ടനേരം
 522 ചിൽഘനനായോനേ വാഴ്ത്തിനിന്നാൻ:
 523 "കാർമുകിൽനേരൊത്ത കീന്തിയുമായ് നിന്നു
 524 തുമിനൽ നേരൊത്ത കൂറുമായ്
 525 പീലികൾകൊണ്ടും നന്മാലകളെക്കൊണ്ടും
 526 ചാല നിന്നോനെ കൈ തൊഴുന്നേൻ.
 527 ഇക്കണ്ട രൂപത്തിൻ വൈഭവം വാഴ്ത്തുവാൻ
 528 ഇക്കണ്ടോരാരുമില്ലെന്നു ചൊല്ലാം.
 529 നിർഗ്ഗുണനായിട്ടു നിത്യനായ് നിന്ന നിൻ
 530 ചിദ്രൂപം പാർക്കിലിന്നാർക്കറിയാം.

531 ആദ്യന്തശൂന്യങ്ങളായുള്ള വേദങ്ങൾ
 532 ആരാഞ്ഞുപോയെങ്ങും കണ്ടുതില്ലെ
 533 മൂഢനായ് നിന്നൊരു ഞാനിന്നു തെണ്ടേണ്ട
 534 ഗൂഢനായ് നിന്നൊരു നിന്നെക്കാണാൻ.
 535 നിന്റായമോർക്കിലിന്നാർക്കറിവാനാവു
 536 ചിന്തനായ് നിന്ന തമ്പുരാണേ.
 537 പാരെല്ലാമീരേഴും നിങ്കലെഴുന്നതും
 538 പാരാതെ നിങ്കലമങ്ങുന്നതും
 539 പാവകജ്ജ്വാലകൾ പാരമെഴുന്നിട്ടു
 540 പാവകന്തകലടങ്ങുവോലെ

- 541 സൃഷ്ടിക്കു ഞാനിന്നു കർത്താവെന്നുള്ളതും
- 542 പൊട്ടുരായുള്ളവർ ചൊല്ലുന്നതും
- 543 എന്തു ഞാനിന്നിതിൻ കാരണമായ് നില്പാൻ
- 544 അന്ധനായ് നിന്നുള്ളൊന്നങ്ങങ്ങാനും
- 545 ശാസ്ത്രങ്ങളല്ലാത്തൊന്നോർത്തുടൻ മെല്ലെ നി
- 546 നോർത്തല്ലാം ചിന്തിച്ചു പാർത്തു കണ്ടേൻ;
- 547 നിയ്യായതിങ്ങനെയെന്നുള്ളതെങ്ങുമേ
- 548 മായം കളഞ്ഞു ഞാൻ കണ്ടുതില്ലേ.
- 549 ഇങ്ങനെയല്ലപോലങ്ങനെയല്ലപോൽ
- 550 എങ്ങുമേയെന്നതു കണ്ടു ഞാനോ

- 551 ഇങ്ങനെ നിന്നൊരു നിന്നെ ഞാൻ വെല്ലുവാൻ
- 552 ഇന്നു മുതിർന്നു തുനിഞ്ഞു ചെമ്മേ
- 553 ഉദ്യോതംകൊണ്ടു നൽ പ്രദ്യോതനന്തനെ
- 554 ഖദ്യോതം വെല്ലുവാണെന്നപോലെ
- 555 നീയായി നിന്നൊരു പീയൂഷവാരീയിൽ
- 556 നീളവേ മുങ്ങിനോരങ്ങളാദം
- 557 വല്ലുനൂതില്ലൊരു തുള്ളിയെ വായ്ക്കാൾവാൻ
- 558 വല്ലാതതല്ലെനിക്കിടതം താൻ
- 559 ദാഹത്തെപ്പോക്കുവാൻ താപത്തെത്തുകന്ന
- 560 മോഹമാം വാരീയിൽ ചാടുന്നതും

- 561 അങ്ങനെ പോകതു നിന്നുടെ വൈഭവ
- 562 മെങ്ങുമേ കാണാവല്ലെന്നേ വേണ്ടു
- 563 നാഥനായ് നിന്നതും താതനായ് നിന്നതും
- 564 മാതാവായ് നിന്നതും നീയല്ലൊതാൻ.
- 565 എങ്ങളിലുള്ളൊരു വമ്പിഴയെല്ലാം നി
- 566 ഇങ്ങനെ നിന്നു പൊറുക്കേയുള്ളൂ;
- 567 ഗർഭസ്ഥനായുള്ള ബാലൻ ചവിട്ടിയാൽ
- 568 നിർഭർത്വിക്കുന്നതോ മാതാക്കന്മാർ.
- 569 വിശ്വങ്ങളെല്ലാമേ നിന്നുടെയുള്ളിലു
- 570 നിശ്ശങ്കമായ് നിന്നു ചൊല്ലാമിപ്പോൾ

571 വിശ്വത്തിൽ ഞാനുമൊന്നെന്നതു നിർണ്ണയം
 572 നിശ്ചയമെൻ പിഴ നീ പൊറുപ്പൻ.
 573 നാമ്പുവനായ് നിന്നു നാടുകളേഴിലും
 574 മേന്മയെന്നിക്കേതും വേണ്ടീതില്ലേ.
 575 ഉല്ലാസം പൂണ്ടൊരു വൃന്ദാവനംതന്നിൽ
 576 പുല്ലായി മേവണമെല്ലാനാളും
 577 പല്ലവംപോലെ പതുതുളള നിന്മാദം
 578 മെല്ലവേനിന്നു ധരിക്കാമല്ലോ.”
 579 ഇത്തരമോരോന്നേ ചൊല്ലിപ്പുകണ്ണിട്ടു
 580 സത്യരം കമ്പിട്ടു കൂപ്പിനിന്നാൻ.

581 ശക്തിതനായൊരു പങ്കജജന്മാവു
 582 തങ്കഴൽപ്പങ്കജം കൂപ്പുന്നേരം
 583 നാലു മുഖങ്ങളുമമ്പോടു നോക്കിട്ടു
 584 നീലക്കാർവർണ്ണൻ ചിരിച്ചു ചൊന്നാൻ:
 585 "വൃദ്ധന്മാരായോർ കളിച്ചുതുടങ്ങിനാൽ
 586 മുശരാം ഞങ്ങളിന്നെന്നതുവേണ്ടു?
 587 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ കളിച്ചുതുടങ്ങിനാൽ
 588 എങ്ങൾക്കു സങ്കടമായിവരും
 589 നാട്ടാരെ വീട്ടിലെപ്പൈതങ്ങളെക്കൊണ്ടെ
 590 കാട്ടിക്കൊടുപ്പു ചെല്ലെങ്ങനെ ഞാൻ?

591 കനകളാലൊന്നുകണ്ടുതില്ലെങ്കിലോ
 592 അന്നടേയുണ്ടല്ലോ തല്ലേനിക്കോ;
 593 തൽകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നു കേണതു കാണാമെ
 594 നല്ലല്ലീ ചിന്തിച്ചു വന്നതിപ്പോൾ.
 595 ഈശ്വരനോടു പിഴച്ചുതില്ലേതും ഞാൻ
 596 ആശ്രയമായതു മറ്റൊന്നല്ലേ.”
 597 ആസ്ഥനായുള്ള വിരിഞ്ചനോടിങ്ങനെ
 598 ഹാസ്യങ്ങളായുള്ള വാക്യങ്ങളേ
 599 ചാലപ്പുറത്തവൻ മോദത്തെയുണ്ടാക്കി
 600 കാലത്തെ പോകെന്നു ചൊന്നാൻ പിന്നെ.

- 601 മേധാവിയായൊരു ധാതാവുതാനപ്പോൾ
- 602 മാധവന്തന്നുടെ പാദങ്ങളേ
- 603 മാനസംതന്നിലുറപ്പിച്ചുനിന്നുടൻ
- 604 ആനന്ദം പൂണ്ടു നടന്നാൻ പിന്നെ.
- 605 വാരിജജന്മാവു പോയൊരുനേരത്തു
- 606 വാരിജലോചനൻ കന്നുകളേ
- 607 ചാലത്തെളിച്ചു നൽ കാളിന്ദീതീരത്തു
- 608 ബാലകന്മാരുടെ മൂന്നിൽ ചെന്നാൻ.
- 609 മായയിൽ മുങ്ങിന ബാലന്മാരാരുമ
- 610 കാലം കഴിഞ്ഞതറിഞ്ഞതില്ലേ.

- 611 "ദൂരത്തുപോയുള്ള കന്നം തെളിച്ചിങ്ങു
- 612 വേഗത്തിൽ വന്നതു നന്നെടോ നീ
- 613 നീയിങ്ങു കന്നുമായ് വന്നതു പാർത്തിട്ടു
- 614 പൈയ്യം പൊറുത്തിതാ നിന്നു ഞങ്ങൾ."
- 615 ഇങ്ങനെ ചൊന്നുള്ള ബാലകന്മാരുമായ്
- 616 ഭംഗിയിൽനിന്നുടനങ്ങു പിന്നെ
- 617 കന്നം തെളിച്ചു തൻ ചങ്ങാതിമാരുമായ്
- 618 മന്ദിരംതന്നിലേ ചെന്നു പൂക്കാൻ.

പ്രസാധകർ

നാളിളക്കം

